

Olga Lipińska

Iłża. Stanowisko I, II

Informator Archeologiczny : badania 7, 177-178

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wykop sondażowy o wymiarach 2 x 15 m zlokalizowano również na północno-zachodnim stoku grodziska / stanowisko 1/ potwierdzając obserwacje z lat ubiegłych o przeprowadzonych w tej partii obiektu znacznych pracach niwelacyjnych. Warstwy nasypowe i spływowe, starożytne i wczesnośredniowieczne osiadały tu miejscami łączną miąższość ponad 3 m.

ILŻA
Stanowisko I, II

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Olga Lipińska.
Finansowało PMA w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Grodzisko i osada.
III faza okresu wczesnośredniowiecznego i okres średniowieczny.

Prace prowadzone były na 2-ch stanowiskach. Stanowisko I - to grodzisko stożkowate zwane " Tatarski Kopic", stanowisko II obejmowało tereny osady z okresu wczesnośredniowiecznego znajdujące się wokół grodziska.

Stanowisko I Grodzisko " Tatarski Kopic"

Badania na grodzisku stanowiły kontynuację prac przeprowadzanych już poprzednio przez Instytut Historii Architektury Sztuki i Techniki Politechniki Wrocławskiej. Założono rów sondażowy o wym. 2,5 x 9,65m skierowany od korony wału ku wnętrzu grodu. Był on usytuowany w południowo-zachodniej części grodziska.

Już uprzednie badania dowiodły, że gród w Ilży powstał na terenie wcześniejszego osadnictwa, którego starsza faza związana była z wytopem żelaza. W wykopie tegorocznym natrafiono również na warstwy ciemnej próchnicy / IV a i IV b/ związane z osadnictwem poprzedzającym budowę grodu. Uzyskany stamtąd materiał pochodzi z III-ciej fazy okresu wczesnośredniowiecznego. Na podstawie zarówno poprzednich, jak i tegorocznych badań wydaje się, że gród ten użytkowany był dość krótko, po czym uległ zniszczeniu na skutek silnego pożaru. We wnętrzu niewielkiego majdanu znajdowała się najprawdopodobniej wieża o charakterze strażniczym, otoczona wałem o konstrukcji drewniano-ziemnej. Ślady konstrukcji drewnianych wału dość dobrze jeszcze czytelne mimo częściowego zwęglenia podłożonego w tegorocznym wykopie. Poza ceramiką najczęściej występującą kategorią zabytków były gwoździe żelazne pokryte czerwonawą patyną ogniową. Dochodziły one do znacznych rozmiarów i związane były z konstrukcjami drewnianymi. Ponadto znaleziono nożyki żelazne, bełt od kuszy, przęślik z różowego łupku wołyńskiego oraz inne przedmioty użytku codziennego.

Stanowisko II

Stanowisko to założono na stoku wzgórza opadającego w kierunku rzeczki Ilżanki, w odległości 18 m. na wschód od wału grodu. Prace miały charakter rozpoznawczy. Wykopy sondażowe o szerokości 2 m i łącznej długości m odsłoniły ślady osadnictwa z III-ciej fazy okresu wczesnośredniowiecznego w postaci zniszczonych jam, a także w części wschodniej wykopy konstrukcje drewniane po

większej części zwęglone. Materiał ceramiczny ze stanowiska II wskazuje, że osada znajdująca się wokół grodu miała kontynuację w średniowieczu. Oprócz ceramiki z wykopu pochodzą nożyki żelazne, fragment półfabrykatu z rogu, oraz gwoździe analogiczne do znalezionych na grodzie.

Badania będą kontynuowane.

INOWROCLAW - MAJTY pow.
Stanowisko 1

patrz
neolit

JAZÓW, pow. Lubsko

patrz
okres wpływów rzymskich

JEMIELNA OLEŚNICKA, pow. Oleśnica

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
na woj. wrocławskie

Badania prowadziła mgr Halina Sledzik.
Finansował WKZ we Wrocławiu. Pierwszy
sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe
wczesnośredniowieczne.

Cmentarzysko położone jest na południowy wschód od stacji PKP Jemielna Oleśnicka, w odległości około 500 m, na wysokości zakrętu drogi do Dziadowego Mostu.

Ratowniczymi badaniami wykopaliskowymi objęto kurhan zagrożony karczunkiem drzew. Jego rozmiary u podstawy wynoszą: 14 m na linii wschód - zachód i 15,5 m w linii północ-południe, wysokość około 1,5 m. Nasyp kurhanu utworzony był z sypkiego piasku drobno i średnioziarnistego z glazkami. W części środkowej, na głębokości 0,2 - 0,3 m wystąpił płaszcz kamienny. Również u podstawy kopca znajdowały się kamienie większych rozmiarów, beładnie porzucane.

Dotychczas zabytków ruchomych nie odkryto.

Badania będą kontynuowane.